

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου
Επίκουρου Καθηγητή Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΖΩΝΤΑΝΟΥ ΛΟΓΟΥ, Η ΠΟΡΕΙΑ

Η «**Εκκλησία του Ζωντανού Λόγου, Η Πορεία**» είναι μία αίρετική κίνηση που προήλθε από τον χώρο του Πεντηκοστιανισμού μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, τό 1954, πλὴν ὅμως ἔχει τὴ θλιβερὴ ιδιότητα, ὅτι ἐκτός ἀπὸ τὶς Πεντηκοστιανικὲς κακοδοξίες ὁ ἰδρυτὴς τῆς ὁ John Robert Stevens (1918-1983) ἐνσωμάτωσε καὶ νεοεποχίτικες δοξασίες.

Ἀρχικὰ ὁ John Robert Stevens εἶχε συσχετισθεῖ μὲ τὸν ὡρο τῆς Πεντηκοστιανικῆς κινήσεως τῆς «Διεθνὸς Ἐκκλησίας τοῦ Τετραγωνικοῦ Εὐαγγελίου» καὶ εἶχε ὑπάρξει πάστοράς τῆς. Στὴ συνέχεια, λόγῳ παρεκκλινόντων δογματικῶν πεποιθήσεων ἐγκατέλειψε τὴ «Διεθνή Ἐκκλησία τοῦ Τετραγωνικοῦ Εὐαγγελίου» καὶ ἀναγνωρίσθηκε γιὰ λίγο καὶ ἐγινε ἀποδεκτὸς ἀπὸ μίαν ἄλλη μεγάλη διεθνή πεντηκοστιανική κίνηση, τὴ «Σύναξη τοῦ Θεοῦ» ἀπὸ τὴν ὁποία τοῦ ζητήθηκε νὰ ἀποχωρήσει τό 1951.

Τό 1954 ἴδρυσε τὴ δική τοῦ αίρετική κίνηση μὲ τὴν ὀνομασία «**Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ζωντανοῦ Λόγου**» ἐνῶ στὴν ἱστορική τῆς ἐξέλιξη τὴν ὀνόμασε ἐπίσης καὶ ὡς «Πορεία». Ἡ ἴδρυση τῆς ὀργάνωσής του σχετίζεται μὲ ἓνα ὄραμα ποῦ εἶδε καὶ μὲ ἀφορμὴ αὐτό τό γεγονός ὁ J. R. Stevens συνέκρινε τὸν ἑαυτό του μὲ τό ὄραμα μεταστροφῆς τοῦ Ἀπ. Παύλου στὸν δρόμο πρὸς τὴ Δαμασκό.

Γιὰ τὴ διάδοση τῶν ιδεῶν του χρησιμοποίησε ὄχι μόνο τό κήρυγμα, ἀλλὰ καὶ τὴ χρῆση τηλεοπτικῶν ταινιῶν, συνέστησε ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις γιὰ τὴ χρηματοδότησή τῆς. Καταγγέλθηκε ὅτι χρησιμοποίησε τὴν ἐθελοντική ἐργασία τῶν ὀπαδῶν του γιὰ τὴν παραγωγή τῶν διαφόρων προϊόντων.

Πρῶην μέλη τῆς κινήσεως κατηγοροῦσαν, ἐπίσης, τὸν ἰδρυτὴ γιὰ τὴ χρῆση τοῦ ὑπνωτισμοῦ στίς μεθόδους του. Ὅταν πέθανε τό 1983 οἱ ὀπαδοὶ του τοποθέτησαν τό σῶμα του σὲ ἓνα δωμάτιο καὶ περίμεναν τὴν ἀνάστασή του ἐντός ἐνός εἰκοσι-τετραῶρου καθὼς εἶχαν πεισθεῖ γι' αὐτό.

Οἱ αίρετικὲς δοξασίες τῆς κινήσεως ἀποτυπώνονταν σὲ ἓνα δικό του Σύμβολο Πίστεως, τό ὁποῖο εἶχε συντάξει ὁ J. R. Stevens καὶ συμπεριλάμβανε ὀρισμένες κλασικὲς δογματικὲς ἀλήθειες σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς πλάνες ποῦ ὡς διδασκαλίες εἶχε καθιερώσει ὁ Stevens. Ἀξίζει νὰ σημειώσουμε, ὅτι γιὰ τὴν αίρεση, σὲ ἀντίθεση μὲ ἄλλες αίρετικὲς κινήσεις τοῦ προτεσταντικοῦ ὡρου, ἡ Θεία Ἀποκάλυψη δὲν ἔχει κλείσει ἀλλὰ συνεχίζει νὰ εἶναι ἀνοικτὴ καὶ ἐπιδεκτικὴ προσθηκῶν.

Βασικὸ στοιχεῖο τῶν πλανῶν τοῦ Stevens εἶναι νιοθέτηση τῆς νεοεποχίτικης δοξασίας «*Ἐν τό Πᾶν*», τὴν ὁποία τὴν προσάρμοσε ὑποστηρίζοντας, ὅτι ὁ καθένας μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψει στὸν ἑαυτό του νὰ

καταστεί «Θεός», κομμάτι τῆς παγκόσμιας θεότητας, καί νά χαθεῖ μέσα σέ αὐτήν.

Μεταξύ τῶν παράδοξων καί παράλογων πρακτικῶν τῆς αἵρεσης δέν ἦταν μόνο οἱ δυνατές ἀκατανόητες κραυγές καί οἱ ἐκστατικές ὁμιλίες πού ὀνομάζονταν γλωσσολαλιά ἀλλά καί τό γεγονός, ὅτι οἱ ὀπαδοί του **χτυποῦσαν ὁ ἕνας τόν ἄλλο στήν κορυφή τοῦ κεφαλιοῦ γιά νά ἀνοίξουν μία νοητή τρύπα γιά νά εἰσέλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα!!!**

Τά μέλη τους ἐπίσης προτρέπονταν νά μήν ἐμπιστεύονται τή λογική τους γιατί αὐτό εἶναι προϋπόθεση γιά νά εἰσέλθει τό Ἅγιο Πνεῦμα νά τοὺς γεμίσει ἀποκαλύψεις καί ὁράματα. Ὁ J. R. Stevens ἀπαιτοῦσε, λόγω τῆς ὑψίστης ἀποστολικῆς ἐξουσίας πού ὑποστήριζε ὅτι κατεῖχε καί οἱ ὀπαδοί του εἶχαν ἀποδεχθεῖ, τά ὁράματα καί οἱ ἀποκαλύψεις ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, νά ἐρμηνεύονται σύμφωνα μέ τίς ἀρχές καί τά πιστεύω τῆς κίνησης.

Μετά τόν θάνατό του (1983) τόν διαδέχθηκε ἡ γυναίκα του στήν ἡγεσία τῆς κίνησης ἀφοῦ παντρεύτηκε ξανά, ἡ ὁποία μαζί μέ τόν νέο σύζυγό της, μέλος τῆς ὁργάνωσης, προσέθεσε μία νέα ὀνομασία, τήν «Apostolic Fathering Ministries».